

יומן החדשות

● הקרו לעידוד-הקולנוע-הישראלי יוצאת, סוף-סוף משינת החורף הנצחית שלה. השבוע יודיעו הח"כים **אברהם שריר** ו**יערי אמוראי** במסיבת עיתונאים, שהצ"י ילחו להוסיף עוד עשרה מיליון לירות, לכסף שהצטבר כבר בקופה (כ-9.5 מיליון). כן יודיעו על הפרוייקטים הראשונים ש"הקרו תשתתף במימוןם. בעלי הסינויים הטובים ביותר הם **דני וקסמן**, שטרטו טרינויט על סף סיום; **הצלם גדי דגני**, העומד לביים את סרטו הראשון; **רפאל רביבו**, ישראלי שטרטו הראשון, הבעה, נעשה בשווייץ, ו**דני וולמן**, המכין סיפור על ילדות בירושלים. בתקופה שבין מיל-המתי-העולם השניה למלחמת העצמאות.

● מנייריוק מבשר **אלכס מוסים** על מסע הפצה חסרת-קדים, לדבריו, שעורכת חברת ישראם לסרטה של השחקנית במאיה **מיכל בתי-אדם** - בין השורות. הסרט, שהופק על-ידי **מושה כוזרחי**, יוצג באוקטובר בפסטיבל סן-פרנסיסקו. הבכורה של הסרט בנייריוק, בבית-קולנוע חדש טינמה 5, בשדרה השלישית. בינתיים זכתה מיכל במיקורות קודמות אודותיה בעיתוני יוקרה כמו **וילג' וויס** ו**זוס-אנג'לס טיימס**. לקראת הבכורה יפרסם הירחון פלייבוי כמה צילומים פיקנטים מן הסרט. בכך ימשיך מסורת של טיפול בכוכבים יש-ראליים, אחרי **שבער** הציג את **ניצה שאול** בשוגא קטן ובאחרונה פירסם מיכר צילומים מתוך הקונס מלובלין של **מנחם גורן**.

● המפיק **ג'ין קורמן**, הבמאי הקנדי **אריק טיל** וחברת ישראלים מכינים ב"קדחתנות את צילומי סרט הטלוויזיה מרי וג'וזף: סיפור אהבה, שיחלו ב-23 ביולי, בתפקיד הנשי הראשי חופיע **בלאנש בייקר**, שהייתה הבת הצעירה של משפחת וייס בסדרה שואה. מרי וג'וזף יופק בפעור לה בין ישראלים לבין מפיקים קנדים. בי חודש אוקטובר מצפים לבואה של מישלחת מפיקי-סרטים קנדים, שתבדוק מקרוב את תנאי העבודה ואת האפשרויות הגלומות בתעשייה הישראלית.

● בכורת הסרט התג הגדול אדום, שצולם בישראל בקיץ שעבר, במימון של **סבואל פולר** ובתפקיד **ג'ין קורמן**, נ"י עדה לחג המולד הקרוב. חברת יונייטד ארטיסטס תפיץ את הסרט בארצות-הברית. המפיק הישראלי יהיה חברת שבעה כוכבים. ● המפיק הישראלי **ארנון מילצ'ץ** נכנס כשותף מלא להפקת סידרת הטל-וויזיה היקרה ביותר בתולדות הטלוויזיה האמריקאית, מצדה. כניסתו לשותפות הג-דילה את הקציב כנס, המסתכם בכ-15-20 מיליון דולר, בדרכו ללוסיאנג'לס. ל-חתימת העסקה עם חברת יונייטד (שותף לא-רע למפיק ישראלי, עבר בפאריס וחתם שם על הסכם הפצה של דיזנגוף 99 בגר-מניה ובאוסטרליה, עם המפיק היהודי הגר-מני **סם ויינברג**). סרט יורכב פסיקול גרמני ובחודש אוקטובר תוחל הפצתו בי 100 בתי-קולנוע בשתי הארצות. מילצ'ץ עוסק גם בהכנות אחרונות להסרת קצר חשמלי של הבמאי **סרג' גיננסבורג**, שכתב את התסריט יחד עם **ג'ראר ברז'ר** (יודוע כשותפו הכימעט קבוע של **יומן פודנסקי**). הסרט יצולם בישראל בהשתתפות **איזבל אדוואני**, **ג'ין ברי-קין** והשחקן הדני שהוהה כיום בצרפת, **נילס ארסטרוף**. את ההפקה בארץ תבצע חברת סרטי רול.

סרטים

המהפכה בעיהום

לשורות הבאות יש ערך אינפורמטיבי בלבד. אין שום כוונה להמליץ או להביע דעה ולהשפיע על צופה-הקולנוע הישראלי שיילך לראות או שיימנע מלראות את הסרטים שבהם המדובר, ואת בגלל סיבה פשוטה. הסרטים הללו לא הוצגו בעבר בישראל, וקשה לראות מתי יוצגו בעתיד, אם בכלל. מפיצי הסרטים מעדיפים לחסוך את השירחה ללקוחותיהם. מה שאינם יוד-עים, אינו מויק להם.

מה שאינם יודעים, במיקרה זה, הוא על ערכו של הקולנוע ההונגרי בכלל, ועל חשיבותו. איש במאי בשם מיקלוש יאנקסו בפרט. האיש הזה התחיל לעשות סרטים לפני 25 שנים. את סירטו הראשון באורך מלא הוא עשה לפני עשרים שנה ומעלה. הוא זכה בפרסים בינלאומיים אינספור,

כישוף בלי קסם

הגורם הנוסף (אורלי, תל-אביב, ארצות-הברית) - גם שינוי שמו של הסרט בעברית מכישוף, כפי שהוא נקרא בלעז, להגורם הנוסף אינו יכול להושיעו. זהו סיפור על הבדרן המתוסכל, שנכשל כאשר ניסה למשוך את תשומת-לב הקהל בתעלולי קלפים, אולם זוכה בהצלחה מסחררת כשהוא הופך לוונטריילוקיסט (מדבר מתוך הבטון), ובעזרת תכסיס זה משוחח, כביכול, על הבימה, עם בובת עץ המנבלת פיה בעסיסיות ומוציאה החוצה, בחוצפה, את כל מה שהבדרן הביישן חושש לומר בקול רם.

מכאן והלאה, זהו מיקרה קלאסי של פיצול אישיות, כאשר האיש נקרע בין הנפש השקטה, הצנועה והנחבאת אל הכלים שיעצב לעצמו, לבין השחצנות הביריונית והאלי-מה של בובת העץ, שהיא, כמובן, הצד השני של אותו מטבע.

פחד מצלמות הטלוויזיה ובדיקה רפואית, מבריחים את הבדרן מן העיר אל הכפר שבו גדל, שם הוא פוגש בנערה שהעריץ פעם, אשר נישאה בינתיים לאחרי אישיותו החדשה ופירסומו של הבדרן קוסמים לאשה המוכנה ליצור עימו יחסים. בשלב זה מתערבים גורמים חדשים בהתגש-מות הרומן הזה.

סוף עקוב מדם, ששאל לא מעט רעיונות מהיצ'קו, צריך עקרונית לסמך את שיער הקהל. אבל השחקן לשעבר, ריצ'רד אטנבורו, הוא במאי שכל מעשה שלו צפוי מראש.

על שוטרים ושוטים

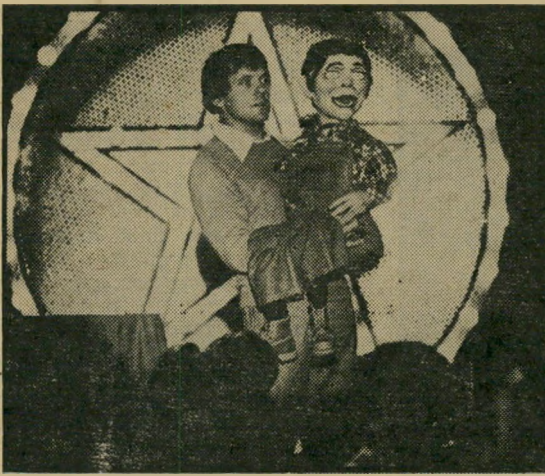

מפגשים מצחיקים (אלבי, תל-אביב, צרפת) - מלבד העובדה שבגיל 71 נראה לואי דה-פינס כאדם בעל מרץ המעורר התפעלות, קשה להבדיל בין פרק חדש זה בהשתוללויותיו, לפרקים הקודמים. במיוחד קשה להבדיל אותו מכל מעשיות ומעללי השוטרים מסך-סרופו, שאליהם מצטרף סרט זה.

הפעם נפגשים השוטרים עם אורחים מן החלל החיצון, הנוחתים בחללית. חזותם היא כשל סתם בני תמותה מן השורה (כולל השוטרים עצמם) וההבדל היחידי בינם לבין תושבי כדור-הארץ הוא שכאשר מכים על חזיהם, בוקע משם צליל של חבית בירה ריקה (בערך אותו צליל שבוקע מראשם של השוטרים).

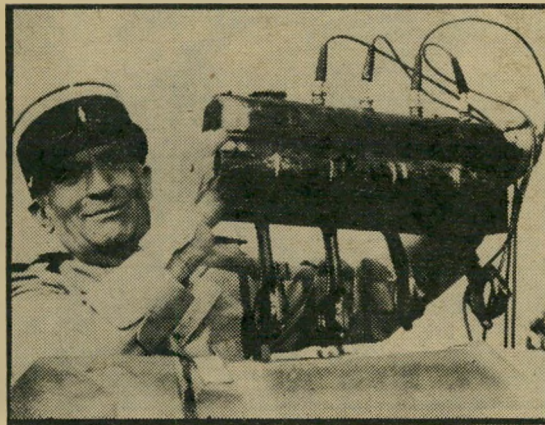
מה יכול לואי דה-פינס לעשות, בהתקפות הזעם והעז-בנות המפורסמות שלו - שרק דונאלד דאק עולה עליהם - זה ידוע כבר מזמן, והוא עשה כאן הכל. גם כשרונותיהם של שאר השוטרים המאיישים את כוח המישיטרה של עיירת הקייט המפורסמת, אינם בגדר סוד, וגם הם מפגי-נים את שלומיאלותם בנאמנות. העובדה שכמה מהם, כמו מישל גאלאברי (מפקדו הישיר של דה-פינס) או ז'אק וילרה (הצעיר והשמן מכולם), השפיקו בינתיים להוכיח את עצמם כשחקנים לכל דבר, בתפקידים דרמטיים מכובדים, ולא רק כמקוינים, אינה מפריעה להם לשוב בסרט זה אל אישיותם הישנה והבדוקה.

אשר למרכיב המדע-הבדיוני, שהושאל מכל המקורות

אנתוני הופקינס והבובה - פיצול האישיות

התסריטאי, ויליאם גולדמן, אחרי שהוציא גם את התירו-צים הקלושים שהיו בסיפורו, להתנהגות הגיבור (לא אהבו אותו בבית-הספר, נערת חלומותיו דחתה אותו), הותיר סיפור שרירותי שקשה לתת בו אמון. אנטוני הופקינס ואן מרגרט עובדים קשה מאד כדי להסתיר את התפריט, ואולי זאת הבעיה הגדולה שלהם. עבודת השחקן הזה הדבר האחד שלא צריך להראות לקהל.

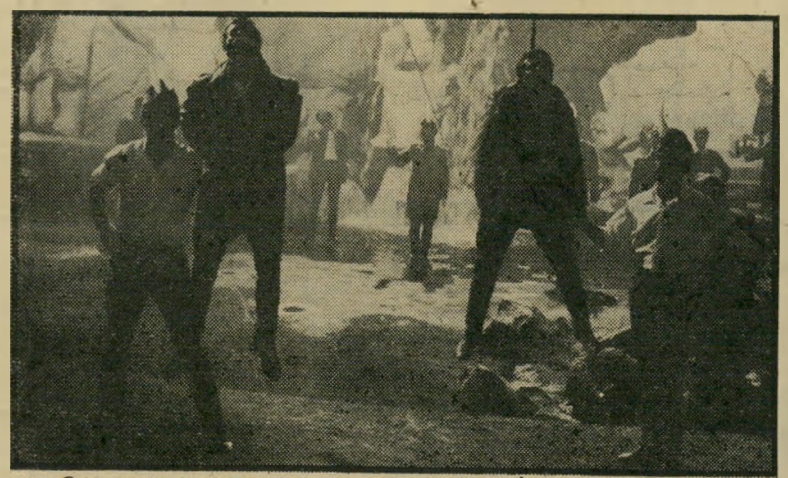

לואי דה פינס: פרק נוסף בהשתוללויות

האפשריים, מפלישת גונבי הגופות ועד למיפגשים מן הסוג השלישי, כל מאמץ אפשרי נעשה על-מנת לחסוך בהוצאות. האפקטים המיוחדים הקשורים לנחיתת החללית או לצני-לום הפנים היחידי בה, הם פרימיטיביים להפליא, והעובדה שאנשי החלל לובשים צורה אנושית רגילה, חוסכת, כמובן, עמל רב ממחלקת האיפור והתיאוררה.

היתרון בסרט זה הוא שאין בו הפתעות. מי שאוהב את דה-פינס יאהב סרט זה לא פחות מן הקודמים, ואילו האחרים ממילא לא ידרכו באולם הקולנוע.

נחשב כבר מזה זמן רב לאחד הבמאים החשובים והמעניינים בקולנוע המודרני, והיום הוא כבר נמצא בשלבי ירידה ו-

התקווים: חיילים שסירבו להיזהם במלחמת-העולם הראשונה פרס ליאנקסו על כל יצירותיו ב,רפסודיה הונגרית"